

Geronimo Stilton

CIUDATUL CAZ AL HOȚULUI DE COJI DE BRÂNZĂ

RAO Distribuție
Str. Bârgăului, nr. 9-11, sector 1, București, România
www.raobooks.com
www.rao.ro

Numele, personajele și toate celelalte mărci de identificare ale seriei Geronimo Stilton sunt mărci înregistrate ale Atlantyca S.p.A. și sunt folosite sub licență. Toate drepturile rezervate. Autorul își păstrează dreptul moral asupra operei.

Text: Geronimo Stilton

Copertă: Roberto Ronchi (desen) și Christian Aliprandi (culoare)

Ilustrații: Roberto Ronchi (desen) și Studio Parlapà și Andrea Cavallini (culoare).

Coordonare editorială: Patrizia Puricelli. Editare: Serena Bellani și Alessandra Rossi.

Coordonare artistică: Roberta Bianchi. Asistență artistică: Lara Martinelli și Tommaso Valsecchii.

Grafică: Michela Battaglin, Marta Lorini și Chiara Cebraro.

© 2015 - EDIZIONI PIEMME S.p.A. -
info@edizpiemme.it

© Epsilon Alfa, 2017, pentru versiunea în limba română

International rights © Atlantyca S.p.A., via Leopardi, 8 - 20123 Milan - Italy,
www.atlantyca.com - contact: foreignrights@atlantyca.it

Titlu original: *Lo strano caso del ladro di croste*
După o idee originală de Elisabetta Dami

Traducere din limba italiană:
Lingua Connexion

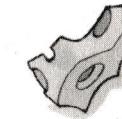
www.geronimostilton.com

Stilton este numele unei celebre varietăți de brânză produsă în Anglia.
Numele Stilton este marcă înregistrată a Stilton Cheese Maker's Association.
Pentru mai multe informații accesați www.stiltoncheese.com

Reproducerea totală sau parțială a acestei cărți este strict interzisă, precum și includerea pe circuitele de calculator, transmiterea sub orice formă și prin orice mijloace electronice, mecanice, prin fotocopii, înregistrări sau alte metode, fără permisiune scrisă din partea deținătorilor drepturilor de autor. Pentru mai multe informații, contactați Atlantyca S.p.A.

2019

ISBN 978-606-006-232-5

UN BIDON... PENTRU DOMNUL STILTON

Era sămbătă, o dimineată minunată de **PRI-MAVARĂ**, și eu ștergeam de praf vitrina în care păstrează extrem de prețioasa mea colecție de coji de **BRÂNZĂ** din secolul al XVIII-lea. Vă rog să mă scuzați, încă nu m-am prezentat: mă numesc Stilton, *Geronimo Stilton*, și sunt redactor-șef la *Vocea Rozătoarelor*, cel mai

cunoscut ziar din Insula Shoarecilor.

Așadar, ștergeam de praf vitrina când a SUNAT cineva la ușă. M-am dus să deschid și m-am pomenit în fața unui **BIDON** galben, pe care scria „Antifurt“.

CIUDAT! Eu nu comandasem niciun antifurt. Am încercat să-l ating, dar bidonul a început să se miște pe roțile lui mici și a intrat în casă.

FOARTE CIUDAT!

Am închis ușa și l-am urmat.

Bidonul nu se oprea. **FOARTE, FOARTE CIUDAT!**

A început să se învârtă prin încăpere lovind obiectele și răsturnând două scaune și un vas de **porțelan**, până când s-a îndreptat către prețioasele mele vitrine cu coji antice de brânză... Am făcut un salt **ÎNAINTE** și am încercat să-l opresc ca să nu le lovească, dar îndată ce am atins bidonul am auzit un sunet strident de sirenă.

- UUUAAAAAAUUUUUUU!!!

Pe toată mozzarella din lume!
Fără să vreau, declanșasem antifurtul!
Căutam o modalitate de a-l opri, când,
printron-o fantă a bidonului, a apărut o
foaie de hârtie pe care scria:
„Pentru a dezactiva aparatul
introduceți în fantă două sau trei
(mai bine trei) bănănuțe!”

În sfârșit am înțeles!

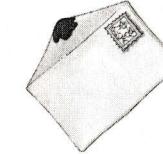
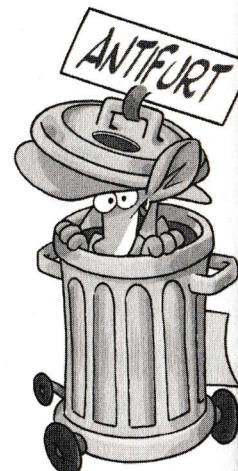
– **IESI DE ACOLO IMEDIAT!**

i-am spus.

Capacul bidonului s-a deschis și
s-a ivit un bot pe care-l cunoșteam
prea bine.

– **Psssst,
Geronimo!**

Ți-a plăcut glumița mea?

ÎINTRUNIREA COLECȚIONARILOR

Era prietenul meu detectiv, Băgăciosul Squitt.
Mi-a fost **coleg** de la grădiniță și până la facultate, dar glumele lui nu mi-au plăcut niciodată...

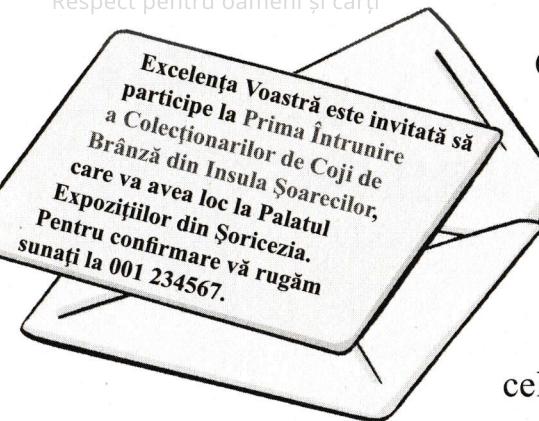
– Cum de ți-a venit o **iDEE** ca asta? l-am întrebat.
– Am aflat că astăzi îți vei expune cojitele tale de
brânză la „**Î.Co.Co.Br.I.S**”, Întrunirea Colecționarilor de Coji de Brânză din Insula
Șoareciilor, aşa că m-am gândit că s-ar putea să
ai nevoie de un mic antifurțel care să te protejeze
împotriva **HOTIȘORILOR**.

– *Pe toate brânzele maturate din lume!* am exclamat.

– **Întrunirea Colecționarilor...**
uitasem complet!

COLECȚIONARILOR

Când primisem invitația eram nehotărât dacă să merg sau nu. După ce am aflat că avea să participe și

Râncezilă Treicoji,

cel mai mare colecționar din toate timpurile, am confirmat imediat participarea mea la eveniment.

Organizatorii întrunirii puseseră la dispoziția fie căruia colecționar un **CAMION**

blindat pentru a-și putea transporta cojile antice de brânză în deplină siguranță. M-am uitat la ceas: **ERA 10.10!**

Am exclamat:

– Camionul o să fie aici în zece minute!

Trebuie să mă grăbesc!

În acel moment am auzit soneria.

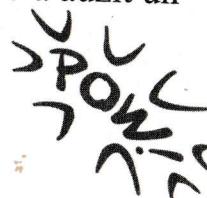
DOUĂ AJUTOARE PLUS UNUL

Pe **UȘĂ** de la intrare au intrat nepotul meu Benjamin și **PRIETENA** lui, Pandora Woz.

- Bună, unchiule Geronimo! E totul gata pentru întrunire? a întrebat Benjamin.
- Bună, Benjamin... Hm... aproape!
- Bună ziua, domnule Squitt! Mergeți și dumneavoastră la întrunire? a întrebat Pandora.

- Nu chiar... a răspuns Squitt în timp ce-și desfacea o **BANANĂ**.
 - Prietenul meu Geronimuțul avea nevoie de un ajutoraș pentru că e cam neîndemânicuț, aşa că... iată-mă!
 - Hei! Nu sunt chiar aşa de **neîndemânicuț!**
 - Ai nevoie și de **ajutorul** nostru, unchiule? m-a întrebat Benjamin.
 - O să te ajutăm să aranjezi **cojile de brânză!** a exclamat Pandora.
 - Eh, de fapt... am încercat eu să spun.
 - O să te ajutăm să le **STERGI DE PRAF!**
 - Eh, de fapt...
 - O să te avertizăm dacă o să vedem ceva rozători **SUSPECȚII**
 - **FIE!** am încheiat resemnat. Mă puteți însobi toți trei la întrunire.
- În acel moment, din stradă s-a auzit un **CLAXON.**
-

DUMNEAVOASTRĂ SUNTEȚI DOMNUL STILTON?

Pandora, după ce a privit pe fereastră, a spus:

- Este un **CAMION** negru și o domnișoară îmbrăcată în **negru**.

Am deschis ușa și o rozătoare fascinantă, într-o uniformă neagră, cu ochelari roz și păr lung, **blond**, m-a întrebat:

- Dumneavoastră sunteți domnul Stilton?
- Da, eu sunt.
- Sunt de la serviciul de pază al „**I.Co.Co.Br.I.S.**“.

Trebuie să vă escortez până la Palatul Expozițiilor.

– Sunt pregătit, mai lăsați-mă un minut, am răspuns eu fără să mai stau pe gânduri.

Am fost gata într-o clipită și apoi, ca un adevărat gentleșoarec, i-am sărutat lăbuța și i-am prezentat pe prietenii mei.

– Mă numesc *Shelly*, a răspuns ea. Urcați la bord și țineți-vă bine.

Eu m-am așezat lângă domnișoara Shelly:

DOMNUL STILTON?

DUMNEAVOASTRĂ SUNTEȚI

DOMNUL STILTON?

PARFUMUL

ei îmi dădea amețeli. Ceilalți s-au așezat în spate. Ea a pornit motorul și a luat-o din loc ca o **RACHETĂ**.

Pe toată mozzarella din lume! Îmi era o frică de parcă m-aș fi aflat în fața unei pisici, dar n-am îndrăznit să-i spun, ca să nu par un sperios...

- Hei, Geronimule! a spus Băgăciosul **ALB** de spaimă. Poți să-i spui domnișoricii să se liniștească un picuț? Mor de frică!
- Iar eu o să vomit, a adăugat Benjamin **VERDE** de greață.

Singura care se distra era Pandora Woz:

- Uau, parcă suntem în **MONTAGNE RUSSE!**
 - **Iată că am ajuns!**
- a precizat dintr-odată Shelly, frânând

